

Ret. Jeg vil nemlig for det Første bemærke, at Regjeringen hidtil ikke factiss har været i Besiddelse af en saadan Ret, fordi den meget sjældent er udøvet; det har kun været i særdeles overordentlige Tilfælde, at man hidtil har givet en ringere Pension end $\frac{2}{3}$, men det er mig dernæst aldeles ubekendt, at det i de enkelte Tilfælde, hvor der er bleven anvendt en lavere Pensionering, har været forbundet med Misligheder, og jeg kan ikke nægte, at det efter mine Begreber om Administrationen, om den Orden og Strenghed, og paa den anden Side den Retsfærdighed og Upartiskhed, som bør finde Sted ved Administrationen, er vel ikke meest til Embedsmændenes, men til Statens sande Fordeel, at det ogsaa er muligt med Hensyn til Pensionens Størrelse at variere noget efter Embedsmændens Nidkærhed og Duellighed. Det er desuden ogsaa noget, der i flere andre Landes Pensionslove er almindeligt, at der tages saadanne Hensyn, og naar man her vil paa den Maade, som af Udvalget er tilstgjet, aldeles bestemt udmaale Pensionen ved et simpelt arithmetisk Regnestykke, saa gives der intet andet Middel til særligt at vise sin Paaskjønnelse af en Embedsmænds Duellighed, end at komme til Rigsdagen med et specielt Lovforslag om at skaffe den paagjældende Embedsmand et Tillæg, og jeg maa tilstaae, at jeg anseer det for at være mere heldigt, om der ved selve Pensionsloven gives Regjeringen den fornødne Bemyndigelse i saa Henseende.

Det er nemlig af Bigtighed, at man er istand til at give Embedsmændene for Nidkærhed og Dygtighed i deres Embedsførelse Udsgt til Forbedring i deres Stilling ved Avancement, men af egen Erfaring fra de Administrationsgrene, jeg har havt med at gjøre, seer jeg, at det ofte er en meget vanskelig Sag at skaffe Avancement i en saa tilstrækkelig Mængde, som maatte findes ønskeligt, og det vil blive dobbelt vanskeligt med den Fremtid, der forestaaer os, hvor det er at forudsæe, at en heel Mængde kongelige Embeder, hvortil der hidtil har været Udsgt for Bedkommende til at avancere for Fremtiden, ville enten blive formindskede i Lønning eller sammendragne med andre eller maastee gaae over til communale

Bestillinger. Jeg tror derfor at maatte ud tale det som min Anskuelse, der tillige er billigt af mine Colleger, at det er hensigtsmæssigt, at Regjeringen har det i sin Haand ved Pensionernes Fastsættelse at kunne tage noget Hensyn til Embedsmændenes Dygtighed og Nidkærhed. At den Bestemmelse i Udkastet om, at den Embedsmand, som har fyldt sit 70de Leveaar, altid skal være berettiget til at erholde i det Mindste $\frac{2}{3}$ af sin Lønning i Pension, gaar ud, kan der vel neppe være Noget imod, naar Udvalgets Forslag antoges, hvorimod det var et nødvendigt Supplement til den i Udkastet foresaaede Scala, fordi det vilde i enkelte Tilfælde kunne føre til en uforholdsmæssig Haardhed, naar en ældre Mand, der i en senere Alder var kommen i Statens Tjeneste, selv naar han havde naaet det 70de Aar ikke skulde kunne erholde en anden Pension end den i Udkastet bestemte. Heller ikke kan der være noget Bæsenligt at erindre imod, at den Bestemmelse, at Embedsmand, som i deres Tjeneste komme til Skade, altid skulle have deres fulde Embedsindtægt i Pension, udgaar af Pensionsloven. Det er nemlig udenfor Krigstilfælde kun meget sjældent Tilfælde, at Noget kommer saaledes til Skade i Tjenesten, at han af den Grund affædiges, og i saadanne enkelte Tilfælde vil Regjeringen vel kunne uden særdeles overordentlig Bebyrdelse for Rigsdagen forelægge specielle Lovforslag desangaaende, og jeg maa ogsaa være enig med Udvalget i, at det kan ofte nok have sine Vanskeligheder bestemt at sige, hvorvidt Bedkommende affædiges paa Grund af den Skade, han har lidt i sin Tjeneste. Bartpenge har Udvalget foreslaaet ikke at skulle omtales i nærværende Lov, men gjøres til Gjenstand for særlig Behandling ved en senere Lov, navnlig naar en almindelig Tjenestelov skulde blive udarbejdet. Jeg kan kun dertil svare, at en saadan Tjenestelov er en meget vanskelig Sag, og naar jeg skal dømme efter de Tjenestelove, jeg har seet fra andre Lande, saa kan jeg heller ikke just sige, at jeg har synderlig Lyft til at skride til dette Arbejde, og i alt Fald vilde det neppe lade sig gjøre, førend Gagerreglementer og hvad dermed staaer i Forbindelse ere udarbejdede, og derfor tror jeg, at det er en temmelig vidt-